

дъто преддверіе, на земята на което има надписъ „пази се отъ кучето!“ (save canem!); отъ двѣтъ страни има голѣми стаи за пріеманье на посѣтителѣ, на които степенята или близкостта не позволявахъ да влѣзжтъ въ повнтрешната часть на къщата. На края на преддверіето са намѣрва залата, която при първото раскопаванье на Помпеи бѣше пълна отъ живописи, които, що са отнася до израженіето, можахъ да са сравнѣжтъ съ Рафаелевытъ. Днесъ тѣ сж премѣстены въ Неаполитанскія Музей, и привличать още удивленіето на артистытъ и представляватъ прощаваніето на Бризеида съ Ахиллея.

Въ единъ отъ ягълытъ на залата малка стълба води въ стаятъ на слугытъ, които лежжтъ на горній катъ. Тамъ имаше еще други двѣ три спални стаи и на стѣнытъ имъ бѣше исписано похищеніето на Европа и сраженіето на Амазонкытъ.

Влѣзвамы сега въ Архива, двѣтъ стѣны на който сж покриты съ турска багряница, намѣста подпикъта. На тѣхъ стѣны бѣше исписанъ постъ който четеше стиховетъ си предъ прѣтели, и на земята изъясняща мозаика представяше единъ управитель на Театра който учаше актерытъ. Подиръ архива, влѣзвамы въ колонадата и тука както казахмы въ общото описаніе свѣриваше са зданіето. На сѣкій стълпъ на колонадата висяхъ вѣнцы, а въ центра дѣто бѣше градината бѣхъ наредены многочисленны *sacini* мраморны съ най рѣдки и прекрасны цвѣтъя. На лѣво на тѣзи малка градина са издигаше единъ малкъ храмъ, съ пространството на капеллытъ които срѣщамы въ католическытъ страны, посветенъ на домашнытъ божества. Мѣденъ трепожникъ лежеше предъ него, и на лѣво двѣ малки спални, а на дѣсно трапезаріята, въ която сж са събрали гоститѣ въ тѣзи часть на повѣствованіето ни.

Тѣзи трапезарія са нарича отъ Неаполитанскытъ старинари чертогъ на Лида и въ прекрасното съчиненіе на Вилхелма Гелля, ся намѣрва отпечатѣкъ на една изъясняща и граціозна живопись, която представи Лида когато подава на супруга си новороденото си дѣте за което са тѣй и назова. До трапезаріята лежи благовоиенъ цвѣтникъ. Около трапезата искусно направена отъ скжпъ кедръ и опѣстрена съ сребърны украшения, лежахъ три възлегалница, които Помпейцытъ употреблявахъ предпочитително намѣсто полукръжлытъ сѣдалища на тогашната римска мода. На позлатенытъ тѣзи мѣдны възлегалница имаше възглавници отъ матеріи искусно шиты и сладострастно меки при възлѣганьето на тѣлото.

Исповѣдамъ, думаше единътъ Панса, че къщата ти, ако и да е малко по-голѣма отъ единъ ковчегъ, но е симазъ въ вида си. Кольо